

LIBER LXV
LIBER CORDIS CINCTI SERPENTE
SUB FIGURÂ אַדְנִי

A.:A.:.

„A” osztályú publikáció.

I.

1. Én vagyok a Szív; én vagyok a Kígyó, mely körülfonja
Az értelem láthatatlan magvát.
Emelkedj, Ó Kígyóm! Most jött el az órája
Az elrejtett, kimondhatatlan szent virágnak.
Emelkedj, óh, Kígyóm; borulj ragyogó virágzásba.
Ozirisz tetemén, úszva sírkamrákban.
Anyám, húgom, önmagam szíve
A Nílusnak áldoztattál, Tifon terrorjának!
Ah, s én! A tomboló fergeteg dicsősége
Pólyál, s takar be téged őrzöngő köntösébe
Nyugodj meg, Ó lelkem! A varázs szertefoszlik
Ahogy a pálcák égnek szegődnek, s az Eónok sora változik.
Figyeld! Szépségemben néked mily' gyönyör adatott,
Óh, Kígyó, ki szívem koronáját simítod!
Figyeld! Egyek vagyunk és az idők viharai
Lenyugodnak a Nappal, s a Bogár megjelenik
Ó Bogár! A bűgásod fájdalmas hangja
Legyen mindig a reszkető torok transza
Várom az ébredést! A felső hívását
Adonai Úrtól, Adonai Úrtól!
2. ADNI szólt V.V.V.V.V.-hez, és ezt mondta: mindig megosztottságnak kell lennie a földön.
3. Színből sok van, de a fény az egy.
4. Ezért írd azt, ami a Smaragd, Lapis-Lazuli, Amethiszt, Türkiz és Alexandrit forrása.
5. Egy másik a Topáz szavait fogja írni, a mély Ametisztét, a szürke Zafíret, és a mély Zafíret, a vér árnyalatával.
6. Ezért nyugtalan leszel.
7. Nem vagy elégedett a képpel.
8. Én, aki egy Képnek a Képe vagyok, azt mondom.
9. Ne vitatkozz a képpel, mondván: Tovább! Tovább!
Egy megülte a Koronát a Nappal és a Holddal, a nyíllal, az Alappal, és a fekete-föld csillagainak sötét otthonával.
10. Másképp nem érhetsz a Puha Ponthoz.
11. És ez nem illik a Királyi dolgokat csacsogó kontárhoz. Ó kontár! Foltozd meg ezt a cipőt, hogy járhassak! Ó király! Ha a fiad leszek, engeddd, hogy a Testvéred Követével beszéljünk!
12. Aztán csend lett. A beszéd elhagyott minket egy időre.
Van ott egy fény, ami oly nehéz, hogy nem lehet fényként érzékelni.
13. A farkas foga nem olyan éles, mint az acél; de a testet sokkal finomabban hasítja.
14. Ugyan úgy, ahogy a gonosz csókok megrontják a vért, a szavaim úgy falják fel az emberi lelkeket.
15. Lélegzem, és a szellemben végtelen nyugtalanság van.
16. Mint a sav, ami megeszi az acélt, vagy a rák, ami megrontja a testet, olyan vagyok én az emberi szellemnek.

17. Nem nyugszom, amíg mindent szerte nem foszlattam.
18. Mint a fény, ami elnyelettetett. Aki keveset nyel el, azt úgy hívják: fehér, csillogó. Aki sokat nyel el, úgy hívják fekete.
19. Ezért, kedvesem, legyél fekete!
20. Ó szépségem, egy Núbiai szurokmunkáshoz hasonlítalak, egy gyermekhez, kinek szemei tele vannak fájdalommal.
21. Ó te mocskos! Kutya! Ellened sírnak,
mert általam szeretett vagy.
22. Örülnek, akik dicsérnek; mert az Én szemeimmel látnak téged.
23. Nem hangosan dicsérnek majd; de az éjjeliőrség idején egy majd közel lopózik; és titkos szorítással szorít majd, egy majd titkon egy lila koronát tesz rád, a harmadik nagyon bátor, és az őrült ajkait a tiedhez illeszti.
24. Igen! Az éj majd mindent eltakar, az éj majd mindent eltakar.
25. Régóta kerestél engem; Annyira előreszaladtál, hogy alig értelek utól.
Ó, kedves bolondom! Mily keserűséggel koronáztad napjaid emellett.
26. Most már veled vagyok, soha el nem hagyalak.
27. Mert én vagyok a puha kígyózó, aki körültekeredett rajtad, arany szíveden.
28. A fejem tizenkét csillaggal lett körberakva; a testem fehér, mint a csillagok teje, fényes a láthatatlan csillagok fátylának kékjével.
29. Megtaláltam azt, amit nem lehet megtalálni; a higanyedényt.
30. Erre az útra kell terelned szolgálodat, gyakran kell vele beszélned.
31. (az írnok felnézett és sírt) Amen! Megmondtad, Uram!
32. ADNI tovább beszélt V.V.V.V.V.-hez:
33. Legyen élvezetünk az emberek sokaságában!
Formáljuk meg belőlük a gyöngyök anyjának hajóját, hogy Amrit folyóján utazhassunk.
34. Te láttad az Amaránt ama szirmát, amit Hathor édes-keskeny homloka felől fújt a szél?
35. (A Mágiszter látta ezt és örvendezett a gyönyörétől) Hallgasd!
36. (Az egyik világból örökös jajveszékélés árad.)
A leszálló szírom a kicsiknek úgy tűnt, mint ami a kontinenseiket olvasztja magába.
37. Ezért meg fogják szégyeníteni a szolgálodat, azt kérdezzén: kit jelöltél ki arra, hogy megmentsen minket?
38. Fájdalmas aggodalom fogja gyötörni őket.
39. Nem fogják érteni, hogy Te és Én hajót formálunk a gyöngyök anyjából.
40. Az emberek öröme az ezüstcsillanásunk legyen, a bánatuk a kék csillanása, ezek mind a gyöngyök-anyjában.
41. (az írnok megérdemelte mindazokat. Ezt mondta:
Ó Uram (ADNI). mesterem, én fizetés nélkül hordozom a tintatartót és a tollat azért, hogy talán felkutassam ezt az Amrit folyót és úgy hajózzak rajta, mint aki belőled való. Ezt kívánom fizetségül annak cserébe, hogy a csókjaid visszhangjából részesülök.)
42. (És azonnal meg is kapta ezt.)
43. (Nem; De nem volt megalégedve vele. A szégyenbe való végtelen lefokozásért küzdött. Utána egy hang:)
44. Mindig küzdöttél. Még a teljesítményedben is a küzdelemért küzdesz – és lásd! Nem [is] teljesítesz.
45. Menj a legtávolabbi helyekre és győzz le mindent!
46. Győzd le a félelmedet és az undorodat. Aztán – teljesíts!
47. Volt egyszer egy hajadon, aki elkóborolt a kukoricásban és felsóhajtott; utána új születés szökkent szárba, egy nárcisz, és ő elfelejtette a sóhaját és a magányát.

48. Hadész hirtelen meglövegolta és elrabolta őt.
49. (az írnok megismerte a nárciszt a saját szívében, de amiért nem ért az ajkához elszégyellte magát és nem beszélt többé)
50. ADNI megszólalt, ismét V.V.V.V.V.-hez.
A föld megérett a szüretre, együk meg a szőlőjét és legyünk tőle részek.
51. V.V.V.V.V. válaszolt: Ó Uram, galambom, a tökéletes felem, hogyan értsék ezt a szót az emberek gyermekei?
52. És Ő válaszolt neki: Nem úgy, ahogy gondoljátok. Az bizonyos, hogy ennek a rejtjelnek van valami értéke; de ki határozza meg az értéket? Hiszen folyamatosan változik, az Ő bizonyosságától függően, aki készítette.
53. És Ő válaszolt neki: Akkor nincs nálam a kulcs?
A hús testébe öltöztem, egy vagyok az örök és Mindenható Istennel.
54. Aztán ADNI mondta: a fejed, mint egy Sólyomé, a falloszod Asar fallosza, ismered a fehéret és ismered a feketét és tudod, hogy ezek egyek. De akkor miért keresed az egyenlőségük tudását?
55. És Ő válaszolt: hogy a munkám jól végezhessem.
56. És ADNI mondta: az erős arcú Kaszás megsuhintotta a kaszáját és örvendett. A bölcs ember megszámlálta az izmait, lesújtott, meg nem értette, aztán szomorú volt.
Kaszáld le, és örvendj!
57. Utána az Adeptus örült és felemelte a kezét.
Figyeld! földrengés, pestis, és terror a földön!
Lezavarni azokat, akik a magas helyeken ellensúlyoztak, éhínség a sokaságra!
58. És a szőlő megérett, bőven jutott a szájába belőle.
59. Lilára festette a szád, a Briliáns. ADNI ajkainak fehér dicsőségével.
60. A szőlő habja olyan, mint a tenger vihara; a hajók remegnek és reszketnek, a hajó ura fél.
61. Ez a te részegséged, Ó Szent, és a szelek elfújják az írnok lelkét a boldog kikötőbe.
62. Ó Uram Istenem! Legyen a kikötő kitesztva a vihar haragjával! Hadd fesse be a szőlő habja a lelkem a te fényeddel!
63. Bacchus megöregedett, és akkor Szilenusszá vált. Pán mindig Pán volt és mindig az lesz az Eónokon át.
64. Méregtelenítsd azt, ami belül van, Ó szeretőm, ne azt, ami kívül van.
65. Így mindig – ugyanaz marad! Céloztam az Istenem csupasz pálcájával és célba találtam, igen, célba találtam.

II.

1. Átvágtam a Lapis-Lazuli hegyen, mint egy zöld sólyom, ami a türkiz oszlopokon keresztül hasít, amelyek Kelet trónján magasodnak.
2. Eljöttem Duant-hoz, a csillagos lakhelyre és hangos sírást hallottam.
3. Te, aki a Földön ülsz! (így mondta nekem egy Lefátyolozott) nem vagy nagyobb, mint Anyád!
Te végtelenül apró porszem!
Te vagy a Dicsőség Ura és egy tisztátalan kutya.
4. Előrehajlok, megmártom a szárnyaim, Eljöttem a sötéten-ragyogó lakhelyre.
Ott az a formátlan abyss, amit a Fordított Misztériumban részesítek.
5. Elszenvedtem a Kígyó és a Kecse halálos szorítását; Khem szégyenének pokoli hódolatával fizettem!
6. Ebben van egy erény, az Egy mindenné válik.
7. Továbbá volt egy vízióm egy folyóról. Volt rajta egy kicsi csónak; benne a lila vitorlák alatt egy arany nő volt, Asi képe a legjobb aranyból megformázva.
A folyó [vize] vérből volt, a hajó fénylő acélból. Utána szerettem őt; elvesztettem az övem, beleestem a folyóba.

8. Összeszedtem magam a kicsi hajóban, utána sok napon keresztül szerettem őt, gyönyörű füstölőt égettem előtte.
9. Igen! Odaadtam neki a fiatalságom virágát!
10. De ő nem mozdult; csak is a csókjaimtól. Megbecstelenítettem őt, ezért feketeséggé vált előttem.
11. Addig imádtam őt, és odaadtam neki a fiatalságom virágát.
12. Az is megtörtént, hogy megbetegedett és megromlott előttem.
Majdnem belevettem magam a folyóba.
13. Majd végül a teste fehérebb volt, mint a csillagok teje, az ajkai vörösek és langyosak, mint az alkony, és a fehér hóból levő élete olyan volt, mint a hó, amikor a legmagasabban van a nap.
14. Utána kiemelkedett az Alvó Korok abyssából és a teste megölelt engem.
Mindezzel együtt beleolvadtam a szépségébe és örültem.
15. A folyó, Amrit folyójává változott, a kicsi hajóból a hús fogatkocsija lett, és a vitorlák ezért a szív vére voltak, ezek megszülettek engem, megszülettek engem.
16. Ó csillagok Kígyó nője! Én, még én is elkészítettelek téged a kiváló arany fakó képéből.
17. A Szent is rántelepedett és észrevettem egy fehér hattyút a kéken.
18. A szárnyai közt kielégültem, és az eónok elszálltak.
19. A hattyú repült, alámerült és [újra] felszállt, nem lettünk már fehérebbek.
20. Egy kicsi bolond fiú, aki velem utazott azt mondta a hattyúnak:
21. Miért repülsz, szállsz alá és repülsz [újra] az ostobaságban? Lásd, sok eón eltelt már; honnan jöttél? Hova tartasz?
22. És nevetve szidtam le, mondván: Sehonnán! Sehová!
23. A hattyú csöndben volt, Ő (he) válaszolt: Akkor, cél nélkül, mire jó ez az örökös vándorlás?
24. Fejem a Hattyú fejével szemben fektettem le, és nevettem, mondván: talán nincs kimondhatatlan gyönyör ebben a céltalan repülésben? Nincs fáradság és türelmetlenség abban, aki célt tűz ki maga elé?
25. És a hattyú örökös csöndben volt. Ah! De mi a végtelen abyssban lebegtünk. Gyönyör!
Gyönyör! Fehér hattyú, Ő szülj meg a szárnyaid között!
26. Ó csend! Ó elragadtatás! Ó látható és láthatatlan dolgok vége! Ez mind az enyém, [én,] aki nem vagyok.
27. Sugárzó isten! Engedd, hogy képet formáljak drágakövekből és aranyból neked! Hogy az emberek letaszíthassák, és a porba tiporhassák! Hogy a dicsőséged láthassák!
28. Arról sem kellene beszélni a piacokon, hogy én jövök, akinek jönnie kell, de a Te eljöveteled lesz az egy szó.
29. Meg kell nyilvánulnod a meg nem nyilvánulóban; titkos helyeken az embereknek találkoznia kell veled, és le kell őket győznöd.
30. Láttam egy sápadt fiút, aki naplemente idején a márványra feküdt és sírt. Az ő oldalán volt az elfeledett lant. Ah! de ő sírt.
31. Aztán jött egy sas az mélységből [abyss] és leárnyékolta őt. Olyan fekete volt az az árnyék, hogy már nem volt látható.
32. Ah! a Hőn Szeretett hírnöke, vetődjön rám az árnyékok!
33. A neved Halál, de lehetne, vagy Szégyen, vagy Szerelem.
34. Elhoztál, hogy legyőzzem a Hőn Szeretettet, nem fogom megkérdezni a neved.
35. Hol van most a Mester? sírták a kicsi bolond fiúcskák.
Halott! Szégyenben van! Házasodott! És a gúnyolódásuk körbecsengi a világot.
36. De a Mesternek meg kell kapnia a jutalmát. A gúnyolódók kacajának fel kell fodrozódnia a Hőn Szeretett hajában.
37. Lásd! A nagy mélység abyssát! Van benne egy nagy delfin, aki a hullámok erején szörfözik.
38. Van még ott egy arany hárfás, ami végtelen dallamokat játszik.
39. A delfin gyönyörködött benne, majd ledobta a testét, és madárrá változott.
40. A hárfás félretette hangszerét, és végtelen dallamokat kezdett játszani a pán-sípon.

41. Aztán a madár felülmúlhatatlanul vágyott erre a gyönyörre, ledobta a szárnyait és az erdő faunjává változott.
42. A hárfás letette a pán-sípot és emberi hangon végtelen énekbe kezdett.
43. A faun-t visszafogta, és messzire követte; Végül a hárfás csöndben maradt és a faun átváltozott Pánná az örökkévalóság ősi erdejében.
44. Nem tudod csönddel elbűvölni a delfint, ó Prófétám.
45. Az adeptust elragadta a gyönyör, és ami a gyönyörön túl van, és túlszárnyalta a túlszárnyalt túlszárnyalhatóságot.
(Then the adept was rapt away in bliss, and the beyond of bliss, and exceeded the excess of excess.).
46. És a teste remegett és támolygott annak a gyönyörnek a terhétől és annak a mértéktelenségében és kimondhatatlan névtelenségében.
47. Azt kiáltották, hogy Részeg, vagy Órült, vagy Fájdalma van, vagy meg fog Halni. És Ő nem hallotta őket.
48. Ó uram, szerelmem! Hogyan írjam a dalokat, amikor a dicsőséged emlékének árnyéka túl van minden zenén, beszéden és csenden?
49. Lásd! Ember vagyok. még egy kisgyermek sem viselne el Téged. Figyeld!
50. Egyedül voltam a nagy parkban, és egy bizonyos dombocskánál volt egy fényes gyp gyűrű, ahol zöld-ruhások, leggyönyörűbbek játszottak.
51. A játékukban én is eljutottam a Tündér-álm földjére.
52. Egész este táncoltak és énekeltek; de a Te vagy a Reggel, kedvesem, Kígyóm, ahogy körbetekered ezt a szívet.
53. Én vagyok a szív és Te vagy a kígyó. A levegő közelebb csavar hozzám, hogy se fény, se gyönyör ne hasítson át.
54. Szorítsd ki belőlem a vért, mint ahogy egy fehér dór lány nyelve préseli a szőlőt, midőn a szeretőjével epekedik a holdfényben.
55. Aztán legyen a vég éber! Sokáig aludtál Ó hatalmas isten, Terminus! Hosszú ideig vártál a város végén, és így az út végén.
Ébredj! ne várj tovább!
56. Nem, Uram! De eljöttem hozzád! Én vagyok, aki végül vár.
57. A próféta a hegy előtt sírt; jöjj erre, hogy beszélhessek veled!
58. A hegy nem mozdult meg. Ezért a próféta elment a hegyhez és beszélt hozzá. De a próféta lába elfáradt, és a hegy nem hallotta a hangját.
59. Hívást intéztem hozzád, és elvándoroltam hozzád, de haszna nem volt.
60. Türelmesen vártam, és velem voltál a kezdetektől.
61. Ezt már tudom, Ó szerelmem, és megfeszültünk a megenyhülésünknel a szőlők között.
62. De ezek a te prófétáid; hangosan kell kiáltaniuk és megpróbáltatásoknak kell magukat alávetniük. Úttalan pusztákon kell keresztülmenniük és kifürkészhetetlen óceánokon; rád várni a vég és nem a kezdet.
63. A sötétség borítsa be az írást! Az írnok induljon útnak.
64. De te és én megfeszültünk a megenyhülésünknel a szőlők között; micsoda Ő?
65. Ó Hőn Szeretett! Ott nincs is vég? Nem, de van ott egy vég. Ébredj! emelkedj! Szedd a lábaid, Ó Te futó! Vidd [el] a szót a nagy városokig, igen, a nagy városokig.

III.

1. Valóban és Ámen! Áthágtam a mély tengert és a bőséges rohanó vízű folyókat és eljutottam a Vágytalanság Földjére.
2. Abban volt egy fehér unikornis egy ezüst gallérral [rajta], abba pedig bele volt vésve a 'Linea viridis gyrat universa' aforizmája. [jelentés: 'az univerzum egy zöld vonallal van körülfogva'.]

3. Aztán ADNI szava elért hozzám a Magister szám által, mondá: Ó szív, Te, ami körülfon a régi kígyó által, emeld fel magad a beavatás hegyére!
4. De én emlékeztem. Igen, Than, igen, Theli, igen, Lilith! Ezek régen belőlem valók voltak, mert ezek [hárman] egyek.
5. Gyönyörű voltál Lilith, te kígyó asszony!
6. Karcsú és íncsiklandozó voltál az ízlésnek, és a parfümöd pézsmával vegyített ámbra volt.
7. Közel tekeredtél a szívemhez, és az volt a tavasz minden gyönyöre.
8. De láttam benned egy bizonyos romlottságot, még abban is, amiben gyönyörködtem.
9. Láttam benned apád, a majom romlottságát, [és] a nagyapád, a sár vak férgéét.
10. Ránéztem a jövő kristályára és láttam a te Véged szörnyűségét.
11. Mindezek után elpusztítottam a múlt idejét és az időt, ami még csak el fog jönni – talán nem rendelkezem a homokóra Erejével?
12. De azon a bizonyos órán romlottságot láttam.
13. Aztán azt mondtam: Szerelmem, Ó ADNI, Imádkozom, hogy elveszítsem a kígyó összecsavarodását.
14. De ő (nőnem) gyorsan közeledett hozzám, és az Eróm az ő kezdetében ragadt.
15. És én az Elefánt Istenhez imádkoztam, a kezdetek Urához, aki legyőzi az akadályokat.
16. Ezek az istenek gyorsan jöttek a megsegítemre. láttam őket; csatlakoztam hozzájuk; elveszttem a hatalmasságukban.
17. Aztán láttam magam kiteljesedni, mint a végtelen smaragd kör, ami bekeríti az univerzumot.
18. Ó smaragd kígyó, nincs Múltad, nincs jövőd. Valójában nem vagy.
19. Valójában ízletesebb vagy, mint minden íz és érintés, te nem-vagy-látható a dicsőségnek, a Hangod messze túl van a beszéden és hallgatáson és belső hangon is, a parfümöd tiszta ámbra, amit nem lehet a legjobb arany legjobbikához [sem] hasonlítani.
20. Továbbá a te tekeredésed végtelen; a szív, amit te körbefonsz, az Univerzális Szív.
21. Én, Nekem és Enyém együtt üldögéltek lantokkal a nagy város piacán, az ibolyák és rózsák városában.
22. Eljött az éj és a lantok hangja abbamaradt.
23. A vihar felerősödött és a lantok hangja abbamaradt.
24. Órák teltek és a lantok hangja abbamaradt.
25. De te vagy az Örökkévalóság és a Tér; te vagy az Anyag és a Mozcás; Te vagy minden dolgok tagadása.
26. Nincs rád szimbólum.
27. Ha azt mondom: Gyere fel a hegyekre! A mennyei vizekként ömlenek szavaim, mert te vagy a vizeken túli Víz.
28. A vörös három-ágú szív felállítatott a szentélyedben; miképpen a papok egyaránt lebecsülik a szentélyt és az istent.
29. hiszen mindez idő alatt ott rejtőztél, midőn a Csend Ura a Lótusz pajtásaiba van bújtatva.
30. te vagy Sebek, a krokodil Asar ellen; te vagy Mati, a pusztító a mélyben. Te vagy Typhon, az Elemek Dühe, Ó Te, ki mily isteni vagy az összecsapásban és az egységben, azok Halálában és [rendé] szakadásában. Te vagy Python, a szörnyűséges kígyó minden dolgok végén.
31. Háromszor fordultam minden irányban; végül mindig hozzád érkeztem.
32. Sok dolgot láttam közvetlenül és közvetítés által; de azokat nem látom, Téged látlak.
33. Gyere Te, Hón szeretett, Univerzum Ura, Istene, Ó Hatalmas, Ó Pillanat! Én vagyok, akit szeretsz!
34. Egész nap a te gyönyörödet éneklek; egész este a dalodban gyönyörködöm.
35. Nincs más nap és éjjel ezen kívül.
36. Te túlteszel a nappalon és az éjjelen; Én tenmagad vagyok, Ó készítőm, Mesterem.
37. Olyan vagyok, mint egy kicsi vörös kutya, ami az Ismeretlen térdére ült.
38. Nagy gyönyörben részesítettél. Nekem adtad a húsodat, hogy megegyem és a véredet, hogy megtisztítson.

39. Megerősítetted az örökkévalóság fogait a lelkemben, és a Végtelen Mérge teljesen felemésztett.
40. Olyan vagyok, mint Olaszország édes ördöge; egy igazán erős asszony kimerült arccal, a csókok éhségétől manipuláltan; ki különféle palotákban űzte a szajha játékát; testét a vadállatoknak adta.
41. Rokonságát békák erős mérgével mérsárolta le; sok pálcától érték csapások.
42. Darabokra tört a keréken; a hóhér keze kötözte oda.
43. A kutak ráeresztették vizüket; rendkívüli rémülettel nézett szembe.
44. Megszakadt a vizek alatt; belemerült a szörnyű tengerekbe.
45. Mint én, Ó ADNI, uram, ilyenek a vizei a te elviselhetetlen lényegednek.
46. Mint én, Ó ADNI, szerelmem, teljesen kettérepesztettél.
47. Kifolytam, mint a hegyek tetejére öntött vér; a szétszóródás hollói teljesen elhordtak engem.
48. Ezért feltörték a pecsétet, ami a nyolcadik abyss-t védte; így pedig a hatalmas tenger olyan, mint egy fátyol; ott minden dolgot kettéhasítanak.
49. Igen, és ezen felül bizonyosan Te vagy a nyugodt vize a bűvös forrásnak. Fürödtem Benned, és elvesztettem magam a nyugalomban.
50. Úgy mentem bele, mint egy bátor kisfiú gyönyörű végtagokkal, úgy jöttem elő, mint egy leány, a tökéletesség kicsiny gyermekeként.
51. Ó Te fény és gyönyör, rabolj el a csillagok tejszínű óceánjába!
52. Ó, Te fény gyermeke-felsőbbrendű anya, áldott legyen a neved, és a Neved Neve, korokon keresztül!
53. Figyeld! Egy pillangó vagyok a teremtés forrásából; hadd haljak meg, mielőtt eljönne az idő, hogy tetemem az örök folyamodba zuhanhasson!
54. És a csillagok folyója, mindig felségesen zuhant alá a lakhelyedre. szülj meg Nuit keblén!
55. Ez Maim vizeinek birodalma; Ez a keserű víz, amely édessé vált. Te gyönyörű vagy és savanyú, Ó Aranyból levő, Ó Uram ADNI, Ó Zafir Abyssa!
56. Követlek Téged, és a Halál vizei fáradhatatlanul küzdenek ellenem. Elértem a vizeket melyek túl vannak Életen és Halálon.
57. Hogy válaszolhatnék a bolond embernek? Semmilyen úton nem azonosulhat Veled!
58. De én vagyok az a Bolond, aki nem tartott a Mágus Játékától. Engem a Misztérium Asszonya tanított hiúságával; széthasítottam a Szerelmem, a Hatalom és az Imádat korlátait.
59. Ezért a Sas egyé formáltatott az emberrel, és a becstelenség bitófája táncot lejt az igazsággal.
60. Leereszkedtem, Ó kedvesem, a fénylő fekete vizekbe, és előhoztalak, mint egy végtelenül értékes fekete gyöngyöt.
61. Jártam odalent, Ó Istenem, mindenenek mélyén, megtaláltalak Téged a semmi látszata alatt.
62. De mivel Te vagy az Utolsó, te vagy még a Következő is, és Következőlénz fedlek fel a sokaságnak.
63. Akik valaha vágytak Rád, meg kell, hogy kapjanak Téged, még ha a vágyuk Végén is.
64. Dicső, dicső, dicső Vagy, tökéletesen Szeretőm, Önmagam önmaga.
65. Mert megtaláltalak, hasonlítasz az Énben és a Te-ben; Nincs különbség, Ó én Gyönyörűm, Általam vágyott! Az egyben és a sokban megtaláltalak Téged; Igen, megtaláltalak Téged.

IV.

1. Ó kristály szív! Én, a kígyó megölellek; a Közeppontra irányítom fejem, szeretett Istenem.
2. És ahogyan Mthylene zengő, szél söpörte magasságaiban valami istenszerű-asszony félredobja a lantot, és a hajfűrtjei úgy lángolnak, mint valami sugárkoszorú, ami a teremtés nedves szívébe szökkent, miként én, Ó Uram Istenem.
3. Egy kimondhatatlan szépség van a romlottság ezen szívében, ahol a virágok lángolnak.
4. Ah Én! A gyönyörödnék szomja elsorvasztotta ezt a torkot, ezért nem tudok énekelni.
5. Készítek magamnak egy kicsiny csónakot a nyelvemmel és felfedezem az ismeretlen vizeket.

- Megeshet, hogy az örökös só édességgé változik, így az életem nem lesz többé szomjazás.
6. Ó, te ittál a vágyaid tengeréből, közel vagy az örülethez! A kínzás egyre csak erősebb lesz, ahogy iszol, de te így is iszol. Gyere fel a tiszta vizű patakokon; várni fogok rád a csókjaimmal.
  7. Mint a bezoár-kő, ami a tehén gyomrában található, olyan a szeretőm a szeretők között.
  8. Ó édes fiúcska! Hozd ide a hideg végtagjaidat! Had üljünk egy kicsikét a gyümölcsösben, míg le nem megy a nap! Lakomázzunk a hús pázsiton! Hozzatok bort, ti szolgák, hogy a fiú arca kipirulhasson!
  9. A halhatatlan csókok kertjében, Ó te Brillións, ragyogj! Legyen a szád egy ópiumpipacs, hogy az az egy csók legyen a végtelen álmom és világosság, Shi-Loh-am álma.
  10. Álmomban kristálytiszta láttam az Univerzumot, egyetlen szemcse nélkül.
  11. Rongyázó nincstelének állnak a kocsmájtájában és a borittas tetteikről csacsognak.
  12. Rongyázó nincstelének állnak a kocsmájtájában és becsméri a vendégeket.
  13. A vendégek a gyöngy-anyjának kerti fotelein enyelegnek. A bolond ember zaja rejtve marad előttük.
  14. Csak a kocsmáros félt, hogy a király kegye nehogyan elvetessen tőle.
  15. Így beszélt a Magister, V.V.V.V.V. ADNI-hoz, istenéhez, miképpen együtt játszottak a csillagfényben a mélyfekete tavacska ellen, ami a Szent Házban, a Szent Helyen van a Legszentebb Oltára alatt.
  16. De ADNI nevetett és még könnyedebben játszott.
  17. Akkor az írnok jegyzetelt, és boldog volt. De ADNI nem félt a Mágustól és annak játékától. Hiszen ADNI volt, aki ezeket a trükköket tanította a Mágusnak.
  18. És a Magister belépett a Mágus játékába. Amikor a Mágus nevetett, ő is nevetett; úgy ahogy az embernek ezt tennie kell.
  19. És ADNI mondta: behálózta a Mágus hálójával. Ezt finomat mondta, hogy próbára tegye.
  20. De a Magister megadta a Tekintély jelét és visszanevetett rá: Ó Uram, szerelmem, pihentek valaha ezek az ujjak a fűrtjeiden, vagy valaha elfordultak-e ezek a szemek a Te szemeidtől?
  21. És ADNI túlzóan gyönyörködött benne.
  22. Igen, mesterem, te vagy a Szeretett által szeretett, a benu-madár Fiolábanban lett felállítva és nem hiába.
  23. Én, aki Ahathor papnője voltam, örvendezek a szerelmedben. Emelkedj, Ó Nílus Istene, fald fel a menny tehenének Szent Helyét. Sebek, a Nílus vizében tanyázó igya fel a csillagok tejét!
  24. Emelkedj kígyó, Apep, Te vagy ADNI a Hőn Szeretett! Te vagy a kedvesem és az uram, és a Te mérgeid édesebb, mint Isis csókja, az istenek anyjáié.
  25. Mert Te vagy Ó (He)! Igen, lenyeled Asit és Asart, és Ptah gyermekeit. Mérgeket spriccelsz előre, hogy elpusztítsd a Mágus munkáját. Csak a pusztító nyelhet el Téged; megfeketíted a torkát, ahol a szelleme lakozik, Apep kígyó, de szeretlek Téged!
  26. Istenem! A titkos fogad hadd marjon bele a titkos kicsi csont velejébe, amit Hoor-Ra bosszújának napjára tartogattam. Khep-Ra szárnyas bogarának szárnyai hallassák hangjukat! A nappal és éj sakáljai üvöltsenek az idő vadonjában! Dőljenek az univerzum tornyai és az örök siessenek el! Mert az Uram felfedte magát óriáskígyóként, és a szívem az Ó Testének vére.
  27. Olyan vagyok, mint Korinthos szerelemtől-beteg kurtizánja. Királyokkal és kapitányokkal játszottam és szolgálóimmá tettem őket. Mára én lettem a Halál áspiskígyójának játéka; ki fogja elveszteni a szerelmünket?
  28. Kimerítő, kimerítő! Mondta az írnok ki fog elvezetni a mesterem Elragadtatásának színe elé?
  29. A test kimerült és a lélek fájdalmasan kimerült és az álmom lecsukja a szemhéjaikat; mindig volt az eksztázis tudatának lakhelye, ismeretlen, azt tudtuk, hogy a léte bizonyos. Ó Uram, légy a segítőm, vigyél a Hőn Szeretett gyönyöréhez.
  30. A Hőn Szeretett házához jöttem, és a bor olyan volt, mint a tűz, ami zöld szárnyakon repült ki a vizek világához.
  31. Éreztem a természet piros ajkait és a tökéletesség fekete ajkait. Mind a nővérek, kisöccsökként cirógattak. Felékesítettek, mint egy menyasszonyt, kiállítottak a Házasságot

termébe.

32. Elmenekültek jöttedre, Ó Istenem; magányos voltam előtted.
33. Reszkettem jöttedre, Ó Istenem, hiszen a hírnököd szörnyűbb volt, mint a Halálcsillag.
34. Az erődön állt a Gonosz heves formája, az üresség Irtózata; rettenetes szemei akár a mérgezett kutak. Állt, és a szoba megromlott; a levegő búzlótt. Ő egy régi eldeformalódott hal volt, ami jobban rejtve volt, mint Abaddon ágyúí.
35. Beborított démon csápjával; igen, a nyolc félelem lett úrrá rajtam.
36. De a Magister édes olajával lettem felkenve; kicsúsztam az ölelés alól, mint egy kő a gyermek parittyájából az erdős vidéken.
37. Puha és kemény voltam, mint az elefántcsont; az irtózat nem tartott sakkban. Aztán a jöttük szelének hangjára mindent szertefoszlattott, majd a nagy üresség abysza kibontakozott előttem.
38. Által a hullámtalan tengeren a kapitányaiddal és a vendéglátóiddal hajóztál; a Kocsijaiddal, lovasaiddal, és lándzsáiddal utaztál keresztül a kéken.
39. Mielőtt láttalak volna, Te már velem voltál; átdöftél a csodálatos lándzsáddal.
40. Megsebesültem, mint egy madár a mennydörgő villámcsapásától; megszórtak, mint egy tolvajt a kert Ura.
41. Ó, Uram, hajózzunk a vér tengerén!
42. Mély romlottság van a kimondhatatlan gyönyörben; ez a generáció romlottsága.
43. Igen, noha a virág a napfényben hullámoz, a gyökere mélyen van a föld sötétjében.
44. Dicséret neked, Ó gyönyörű sötét föld, te vagy az anyja tízezer és tízezer virágnak.
45. És láttam Istenem, és az ő képe ezerszer fényesebb volt, mint a villám; De a szívében láttam a lassút és sötétet, gyermekei (hímnem) megrontóját.
46. A magasságban és mélységben, Ó gyönyörűm, semmi van, valóban, egyáltalán nincs semmi, ez így külön, és tökéletesen a Te gyönyörödnök van formálva.
47. Fény rugaszkodik fénynek, és mocsok a mocsoknak; büszkeséggel az egyik lenézi a másikat.
48. Ó Örökkévalóság napja, a hullámod törjön habtalan zafír dicsőségbe a dolgos teremtésünk korallzátonyán.
49. Csillogó fehér homokból készítettünk egy gyűrűt, bölcsen behintjük a gyönyörű Óceán közepébe.
50. Hadd virágozzanak a ragyogó pálmák a szigetünkön; meg kéne ennünk a gyümölcsöket és boldognak lennünk.
51. De nekem a kéjelgő víz, a nagy kézmosdás, a lélek szertefoszlata a visszhangzó mélységben.
52. Van egy kisfiam, ki olyan, mint egy kéjenc kecske; a lányom olyan, mint egy kifejtetlen sas fióka, uszony kellene nekik, hogy úszhassanak.
53. Úszhatnának, Ó Szerelemem, messzire úsznának a lényed meleg mézében; Ó áldott, Ó szépség fia!
54. A szívemet körbefonja a kígyó, ami megrontotta saját csavarodását.
55. Hol lesz már a Vég, Ó kedvesem, Ó mikor lesz teljesen elnyelve az Úr és az Univerzum?
56. Nem! Ki rontaná meg a végtelent? Ki csinálná vissza a kezdet Hibáját?
57. Úgy sírsz, mint egy fehér macska az Univerzum tetején; Nincs senki, aki válaszoljon Neked.
58. Olyan vagy, mint egy magányos oszlop a tenger közepén; nincs senki, aki látna téged, Ó Te, aki láttál mindent!
59. Elájulsz, elbuksz, írsz; sírta egy elhagyott Hang. De én megtöltöttem téged egy borral, minek fűszerét nem ismered.
60. Rendelkezésre kell, hogy álljon a régi végtelen messzeségben gördülő szürke szféra embereinek, hogy lerészegedhessenek; Úgy kell kortyolniuk a bort, mint egy kutya, aki a városon sebesen átvágtató lovas lándzsája által átszúrt kurtizán vérével lefetyeli.
61. Én is a Sivatağ Lelke vagyok; a homok pusztaságában kell keresned.
62. A jobb kezeden a Hatalmas Úr és tisztesség; a bal kezeden egy nő fátyolban és aranyban, csillagokkal a hajában. Messze fogsz vándorolni a pestis és a gonosz földjére; le kell táboroznod az elfeledett örült város melletti folyónál; ott találkozni fogsz velem.

63. Ott majd megteszem a szokásomat; mint egy menyegzőre, felékesítve és felkenve fogok érkezni; ott lesz az Elhálás beteljesítve.
64. Ó kedvesem, én is várom a kimondhatatlan óra ragyogását, amikor az univerzum olyan lesz középen a szerelmünk sugarának, mint egy övzsínór, kiterjesztve az Örökkévaló által megengedett határon túlra.
65. Utána, Ó szív, Én a kígyó teljesen felfallak téged; igen, teljesen felfallak téged.

V.

1. Ah! Uram, ADNI, aki a Magisterrel enyeleg a gyöngy Kincstárában. Hadd hallgassam a csókjaid visszhangját.
2. Nem a csillagos menny remeg, mint egy levél a szerelmed remegő elragadtatásában? Nem én lennék a fény repülő csillanása, amit elsodort a tökéletesség hatalmas szele?
3. Igen, sírta a Szent, és a Te csillanásodból, Én az Úr, hatalmas fényt gerjesztek; végigégetem a nagy várost a régi és elnéptelenedett földön; megtisztítom a hatalmas tisztátalanságától.
4. És te, próféta, látni fogsz dolgokat és nem fogsz velük törődni.
5. Az oszlop felállítatott az ürességben; Asi beteljesedett Asarral; most Hoort leengedték a Dolgok Állati Lelkébe, mint egy tüzes csillagot, amely lezuhant a föld sötétségébe.
6. Éjfél idején letaszított vagy, Ó gyermekem, hódítóm, karddal-ékesített kapitányom. Ó Hoor! majd olyannak találnak téged, mint egy fekete, elformátlanodott kő és imádni fognak Téged.
7. A prófétám próféciai rólad szólnak majd; körülötted a leányok táncolnak majd, és világos gyermekeket szülnék. A büszkéket végtelen büszkeséggel fogod inspirálni, a megalázottakat pedig a megalázás eksztázisával; mindez majd túlszárnyalja az Ismertet és az Ismeretlent valamivel, aminek nincs neve. Mert a Szentség mélysége az, ami megnyitotta a Csend Helyén.
8. Jöjj ide, Ó prófétám, megfontolt utakon. Gyalázatosok ürülékét etted; kimerítetted magad a kecske és a krokodil előtt; a gonosz ember készített neked egy játékszert. Úgy vándoroltál, mint egy festett szajha, édes illattal és kínai festékekkel bűvöltél el az utcákon, Kohllal sötétítetted szemgödreidet. Cinóberrel festetted ajkaid, elefántcsont edénnyel tapasztottad arcodat; játszottad a könnyűvérűt minden kapunál és a nagy-város minden mellékutcájában. A városiak arra vágytak, hogy kényükre használjanak és, hogy megverjenek. Amikor a Hajad-ékesítetted benyelték a finom, apró csillogó port. Ostoraikkal büntették festett húsodat; elmondhatatlan kínokat szenvedtél.
9. De én tiszta lánggal égtem benned olaj nélkül is. Éjfélkor világosabb voltam, mint a hold; nappal szó szerint túlszárnyaltam a napot; léted mellékútjain lángoltam és szertefoszlattam az illúziót.
10. Ezért te teljesen tiszta vagy Előttem; ezért te vagy a Szüzem az örökkévalóságban.
11. Ezért mindennél jobban szeretlek téged; Aki lenéz, imádni fog téged.
12. Szeretetreméltó és szálnalmas leszel számukra; meg fogod őket gyógyítani a kimondhatatlan gonosztól.
13. Változni fognak a pusztulásukban; Mint két fekete csillag mikor összeütközik az abyssban; végtelen tűzben égnek el.
14. Mindez idő alatt ADNI négy élű karddal szúrta át; A villámcsapás pengéjével, az Oszlop pengéjével, a kígyó pengéjével, a Fallosz pengéjével.
15. És megtanította nekem a Szent s kimondhatatlan szót, Ararita, így a hatágú aranyat egyetlenegy pontba olvasztottam, ahol semmit sem mondunk.
16. Eme Mű Mestersége egy titkos mesterség; ezért a mester jele egy bizonyos Lapis-Lazuli gyűrű a mesterem jelével, aki én vagyok, egy szemmel közepében.
17. Még azt is mondta: ez a jel, és nem fogod felfedni a profán előtt, sem a neophytának, sem a zelatornak, sem a philosophusnak, sem a practicusnak, sem a kisebb adeptusnak, sem a nagyobb adeptusnak.

18. De a nagyobb adeptusnak felfeded magad, ha szükséged van rá az ő kisebb operációjánál.
19. Fogadd el az imádatát a bolondoknak, akiket gyűlölsz. A tüzet nem mocskolhatod be a Gheberek oltárainál és a Holdat sem szennyezheted azok füstölőivel, akik a Éj Királynőjét imádják.
20. Úgy kell az emberek között tanyáznod, mint egy tiszta gyémánt a szennyezett gyémántok, kristályok és üvegszilánkok között. Csak az igaz kereskedő szemei láthatnak téged, és amikor belemerülsz a kezébe, majd kiválogat és megdicsőít az emberek előtt.
21. De ezzel nem szabad törődnöd. Neked mindig a szívnek kell lenned, és nekem a kígyónak, mely szorosán körülfont téged. A szorításom soha nem marad abba az Éonokon keresztül. Se változás, se bánat, se vagyontalanság nem rendelkezhet veled; hiszen ezeket túlszárnyaltad.
22. A gyémánt vörösén fénylik a rózsának és zölden a rózsalevélnék; így kell távol tartanod magad a Benyomásoktól.
23. Én te vagyok és az oszlop felállított az űrben.
24. Továbbá te túlhaladtad a Lényed, Tudatosságod és a Gyönyör állandóságát, mert Én te vagyok és az oszlop felállított az űrben.
25. Ezeket a dolgokat elő is kell majd adnod, annak, aki ezeket megírta, neki pedig úgy kell részt vennie benne, mint egy szentségben; Mert én, aki te vagyok, aki pedig ő, és az oszlop felállított az űrben.
26. A Koronától az Abyssig menjen egyedül és egyenesedjen ki. A végtelen szférának briliánsan kell fénylenie ezért.
27. Örvendezned kell az imádni való vizek tavaiban. Leányaidat a termékenység gyöngyeivel kell befedned. Lángot kell lobbantanod a tavak között, mint az Istenek likőrnyaldosó nyelvei.
28. És át kell formálnod a mindent elsőprő levegőt a halovány vizek szelvévé, át kell alakítanod a földet a bor kék abyssává.
29. A rubint fénye piros és arany a szikra benne; Egyetlen csepp megtisztítja az istenek urát, alattvalóm.
30. És ADNI szólt V.V.V.V.V.-hez, ekképpen: Ó gyengéd kicsikém, kicsi szerelmesem, gazellám, szépségem, fiam, töltsük fel a végtelenség oszlopát egy végtelen csókkal!
31. Hogy a stabil megremegjen, és az instabil lenyugodjon.
32. Úgy látták, hogy rettentő ijedtséggel sírt: nyakunkon 'A dolgok vége'.
33. És valóban így történt.
34. Lelki vízióm is volt és láttam az Ateisták szülőgyilkos pompáját. Kettő és Kettő erős ekstázisával a csillagoknak. Nagyon nevettek és örvendtek. Bíbor ruhákba öltöztek és bíbor borokat ittak és a lelkük egy szent tűz-virág volt.
35. Ők nem látták istent; nem látták isten Képét; Ők ezért emelkedtek a Kimondhatatlan ragyogás Palotájába. Egy éles kard sújtott le előttük, és a féreg Remény vonaglott a halál-agóniájában a lábuk alatt.
36. Az elragadtatásuk partja kettéválasztja a látható Reményt, és a Láthatatlan Félelem elszállt, már nincs többé.
37. Ó te, aki túl vagy Aura-Mazdán és Ahrimanén! Áldott légy korokon keresztül.
38. A Kételyt Sarló alakúra formázták, és lekaszálták a Sors virágait füzérükhöz.
39. Az Ekstázist lándzsára formálták, és átszúrták az ősi sárkányt, aki az álló vízen ült.
40. A friss tavaszokat elengedték, hogy a tömegek szomját enyhítsék.
41. És megint Uram, ADNI jelenlétében találtam magam, és a Szent Tudásában és a vele való Beszélgetésben, az Angyaléban, aki őrzött engem.
42. Ó Felemeltetett Szent, Ó Egyén az egyéneken túl. Ó az Elképzelhetetlen Rosszaság Önmagátvilágító Képe, Ó kedvesem, Ó szépségem, Jöjj és kövess engem.
43. ADNI, isteni ADNI, hadd avasson be az enyelgő ragyogásod! Így elzártam az Ő (her) nevének a nevét, ami inspirálta az elragadtatásom, annak az illata aki zavarba ejti a lelket, annak a fénye, aki lealacsonyítja ezt a testet az állatok szintjére.
44. Ajkaimmal szívtam ki a vért; táplálékként olvastottam magamba szépségét; Lealacsonyítottam magamhoz képest őt (her), mesterévé váltam, tulajdonom volt, és az Ő

- élete az enyémben van. A vérébe írom az Istenek Sfinxének talányát, amit senki sem érthet meg, - csak a tisztákat, érzékieket, obszcéneket, az androgünöket és a ginándereket mentsétek, akik túlléptek a börtön rácsain, Khem régi iszapján, mely Amenti kapuiban áll.
45. Ó édesem, ínycsiklandozóm, az ivást egész este a Te oltárodnál fogom művelni; egész este a vér áldozatát fogom égetni; egész este előtted fogom lóbálni gyönyöröm tömjénfüstölőjét. Az imáim forrósága majd megtisztítja az ornyílásaidat.
46. Ó Te, aki az elefánt földjéről jöttél, a tigris bőrével vagy övezve, a lótusz szellemével vagy felékesítve, az életem örülettel részegíted, az elmúlásomon ugrálsz.
47. Hívd a leányaidat, akik a halhatatlanság vörös rózsáival hintenek be, hogy örömünket vehessük. Hívd szatírjaidat, akik a tüskék a virágok között, hogy fájdalmunkat vehessük. Legyen a fájdalom és az öröm összekeverve egyetlen felajánlásban az Úr ADNI-hoz.
48. Másfelől, hallottam ADNI, a vágyott hangját arról, hogy mi az, ami ez után van.
49. Akadályozzátok meg, hogy a Tébai népe valaha is Herkules Oszlopairól beszéljen vagy a Nyugat Óceánjairól. A Nílus talán nem [elég] gyönyörű folyó?
50. Akadályozzátok meg, hogy Isis papja felfedje Nuit meztelenségét, mert minden lépés halál és ujjászületés. Isis papja felemelte Isis fátylát, és leigáztatott a csókjai által. Aztán ott volt Nuit papja, aki felitta a csillagok tejét.
51. Az imádókat soha ne fordítsa el a fájdalom és a bukás. A piramis alapkövei az élő kőbe vésettettek a naplemente előtt; A király talán sírt napkeltekor, hogy a piramis koronája még nem lett megénekelve a messzi földön?
52. Volt még ott egy zümmögő madár, ami a szarvas kígyóhoz beszélt, könyörgött a mérgéért. És Khem hatalmas kígyója, a Szent, a királyi Ureus kígyó válaszolt neki, ezt mondta:
53. Nu egén hajóztam, abban a kocsiban amit „Millió-Évek”-nek hívnak és egyetlen lényt sem láttam Seb-en kívül, ami egyenlő lenne hozzám. Fogam mérge apám öröksége és apám apjáié; hogy kellene ezt neked odaadnom? Te és a gyermekeid éljetez úgy, ahogy Én és apám éltek, akár százmillió generáción keresztül és talán a Szentek majd könyörülete megkínálja a gyermekeidet egy cseppel az öregek mérgéből.
54. És akkor a zümmögő madár lelke nagyon szomorúvá vált, rászállt a virágokra, ez olyan volt, mintha semmi beszéd nem lett volna közöttük. Aztán egy kígyó hirtelen lecsapott rá és meghalt.
55. De az Ibis, aki a Nílus, a gyönyörű isten töltésén meditált, figyelt és hallgatott. Félretette az Ibis mivoltát és kígyóvá változott, és mondta: véletlenül a gyermekeim száz és százmillió generációja után majd eléri, hogy a Kiterjesztett adjon nekik egy csepp mérget.
56. És lásd! a hold háromszor nőtt és ő Ureus kígyóvá változott és méregfog mérge kialakult benne és magjában, és az övé maradt örökkön örökké.
57. Ó Apep kígyó, Uram ADNI, az idő perceinek egyetlen cseppje utazza át az Örökkévalóságot és a Te látványod a fehér, sírrabló által soha nem érintett irányadó utikő. Ezért te az enyém vagy most is és leszel mindörökké. Ámen.
58. Továbbá hallottam ADNI hangját: pecsételd le a szív könyvét és a kígyót; az öttel és a hatvannal pecsételte le a szent könyvet.
59. Én ezt válaszoltam: a Te szavadnak megfelelően végeztem el. És befejeztetett. És ők, akik olvasták a könyvet és vitatkoztak rajta ezért a természetlen szavak földjére jutottak. És ők, akik lepecsételték a könyvet önnön vérükbe ADNI kiválasztottjai voltak és ADNI Gondolata volt az egy Szó és Tett; és ők azon a helyen laktak, amit a messzire Utazók úgy hívtak Semmi.
60. Ó föld, mi túl vagy mézen és fűszeren és minden tökéletességen! benned fogok tanyázni az Urammal mindörökké.
61. És az Úr ADNI gyönyörrel töltött el, és kedvességének kelyhét elviszem a régi szürke föld megfáradtjainak.
62. Ők, akik isznak betegséggel súlytatnak; az utálat száll rájuk, és a rémületük olyan, mint a vékony fekete füst a gonosz lakhelyén.
63. De a kiválasztottak ezért isznak, és egyenlővé válnak Urammal, a szépséggel, a hűn áhitattal. Nincs olyan bor, mint ez a bor.

64. Összegyűlnek egy ragyogó szívvé; ahogy Ra gyűjtötte össze a felhőit maga köré este az élvezet olvadt tengerébe; és a kígyó, ami Ra koronája kötötte őket össze a halál-csókokkal.
65. És ez a könyv vége, és az Úr ADNI öleli körül, mint egy Villámcsapás és Pylon és Kígyó és Fallosz, és középen ő olyan, mint egy asszony, aki kiárasztotta a csillagok tejét a melleiből. Igen, a csillagok tejét az ő melleiből.